

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.688 van 28 maart 2012
in de zaak A. 200.049/XIV-33.088**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sylvie Micholt
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Maria van Bourgondiëlaan 7B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 3 mei 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 59.622 van 13 april 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 6947 van 16 mei 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Haegeman, die loco advocaat Sylvie Micholt verschijnt voor de verzoekster, en attaché Katrien Allyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekster komt op 13 november 2003 België binnen en verklaart zich op 14 november 2003 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weigert de hoedanigheid van vluchteling op 14 juni 2005.

Op 30 juni 2005 tekent de verzoekster tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Met een arrest van 13 april 2011 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep omdat het verzoek tot voorzetting van de behandeling van de asielaanvraag niet tijdig zou zijn ingediend. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekster werpt in een enig middel de schending van artikel 55, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (Vreemdelingenwet) van “de motiveringsplicht” en “rechtsweigerig” op.

De verzoekster citeert de artikelen 39/2, § 1, tweede lid, en 55, § 1, van de Vreemdelingenwet. Zij voert aan dat zij na de beslissing van de dienst Vreemdelingenzaken van 11 juli 2008 om haar een verblijfsrecht van onbeperkte duur toe te kennen met een ter post aangetekende brief van 7 augustus 2008 aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft laten weten de asielprocedure te willen voortzetten. Volgens het bestreden arrest is de verblijfstitel pas op 7 april 2009 afgegeven en kan de aangetekende brief van 7 augustus 2008 daarom niet in rekening worden gebracht. De verzoekster acht deze redenering in strijd met de geest van de wet en met het internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen. Zij wijst erop dat de status van vluchteling een aantal voordelen tegenover de machtiging tot een verblijf van onbeperkte duur biedt en verwijst daartoe naar de toelichting bij een amendement van de dames Thijs en de Bethune bij het ontwerp dat heeft geleid tot de programmawet van 27 december 2004. Zij acht de in het bestreden arrest aan artikel 55, § 1, van de Vreemdelingenwet gegeven interpretatie in strijd met de letter en de geest van die bepaling. Daarenboven heeft een derde, de stad Brugge, een fout gemaakt door in strijd met de instructies van de dienst Vreemdelingenzaken eerst een verblijfstitel voor beperkte duur aan de verzoekster te geven en pas later een verblijfstitel voor onbeperkte duur.

Met verwijzing naar artikel 5 van het Gerechtelijk Wetboek stelt de verzoekster ten slotte dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geweigerd heeft om recht te spreken door op grond van een onwettige motivering geen uitspraak te doen over een hoger beroep van de verzoekster tegen een weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

5. De verzoekster voegt in de memorie van wederantwoord toe dat haar verwijzing naar het amendement van de dames Thijs en de Bethune als voorbeeld geldt voor het feit dat zij nog steeds belang heeft bij het verkrijgen van de status van vluchteling. Zij heeft op geen enkel moment willen afzien van de procedure en zij heeft de voorzetting van de behandeling van de asielaanvraag gevraagd zodra zij werd gemachtigd tot een verblijf van onbeperkte duur. Haar snelle en adequate reactie evenals een fout in hoofd van derden

dreigen haar nu de das om te doen. De wetgever had slechts de bedoeling om een redelijke termijn te bieden aan de personen die tot een onbeperkt verblijf werden gemachtigd om de voortzetting van hun asielprocedure te vragen en de verzoekster heeft binnen korte tijd na de effectieve toekenning van het verblijfsrecht voor onbeperkte duur het verzoek tot voortzetting van de asielprocedure ingediend.

Beoordeling

6.1. Artikel 55, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De asielaanvraag bedoeld in de artikelen 50, 50bis en 51, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf voor onbeperkte duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbeperkt verblijf blijkt, bij een ter post aangetekende brief aan de instantie waarbij zijn asielaanvraag in behandeling is, de voortzetting van de behandeling vraagt.”.

Door te oordelen dat een nuttig verzoek tot voortzetting pas kon worden ingediend na de overhandiging van de verblijfstitel aan de verzoekster en gelet op de duidelijke bewoordingen van artikel 55, § 1, van de Vreemdelingenwet, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze bepaling niet geschonden met het bestreden arrest. Overigens wordt nergens gesteld dat degene die een verblijfsrecht van onbeperkte duur heeft gekregen geen belang meer bij de behandeling van zijn asielaanvraag zou kunnen hebben. Niet alleen geldt de toepassing van artikel 55, § 1, van de Vreemdelingenwet enkel voor degene die niet tijdig het verzoekschrift tot voortzetting heeft ingediend, het staat de betrokkene ook vrij op een latere datum een nieuwe asielaanvraag in te dienen. De verwijzing naar een bepaald amendement bij het ontwerp dat heeft geleid tot artikel 451 van de programmawet van 27 december 2004 (waarmee artikel 55 van de Vreemdelingenwet werd gewijzigd) is niet dienend omdat het kwestieuze amendement werd verworpen. (Parl. St. Senaat, 2003-2004, nr. 3-425/5) Het enige middel is in die mate ongegrond.

6.2. Uit de motivering van het bestreden arrest blijkt duidelijk waarom de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep van de verzoekster heeft verworpen. De verzoekster betwist die motivering inhoudelijk, doch zij toont geen schending van de

motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen aan. Het enige middel is ook in die mate ongegrond.

6.3. Er is geen sprake van rechtsweigering vermits met het bestreden arrest wel degelijk uitspraak over het door de verzoekster ingestelde beroep wordt gedaan, weze het niet in de door haar gewenste zin. Het enige middel mist in die mate feitelijke grondslag.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen